

Il manifesto di Ups!d

Stipe Odak

anas više nije vrijeme Manifesta nego manifestacija, i s tom sviješću počinjem pisati ovaj tekst.

Zasićeni smo pričama, verbalni kolesterol je sve prisutniji, radikali umišljaju da su slobodni, odnosi su usoljeni ili prešećerani, i mentalno tijelo mora reagirati.

Komprimirane misli. SMS, MMF, PMS, SOS, TV, R'n'B, BDP i na kraju EKG na Pi-Pi-Pi.

S tradicijom se sve teže nositi.

U početku... Srdžbu mi, boginjo, pjevaj... Na pola našeg životnoga puta... Vi koji zvukom razasutih rima... Tko ide? Meni ti odgovaraj!... O, Hipogriφέ, o krilata zvijeri... Sve sretne obitelji nalik su jedna na drugu... Zovite me Ismael... Dugo sam vremena lijegao rano... Mnogo godina kasnije, pred strojem za strijeljanje... I umrije Job umoran od života.

Živimo kao podstanari, a gospodari smo Mreže, spašavamo svijet, a ne znamo promijeniti osigurač. Svi imaju svijet na dlanu, ali još uvijek rijetki peru ruke.

Djeca misle da voda raste u boćici, mame kupuju juhu u vrećici, svi znaju što se pije *always*, a jabuka može značiti samo Apple. Baš me briga, email je postojao prije e-maila, a kad kažem *sir* uvijek ispadnem glupo.

Kako spojiti fitness centre i atrofiju duha, razlike u volumenu frizure i glave? Zakon spojenih posuda više ne vrijedi. Na snazi su novi, uglavnom svedeni na 2: potrošnju i letargiju, 3 Newtonova je ionako previše za zapamtiti.

Život je jednostavan: inflacija se rješava hiperprodukcijom, nakon prvih slova pišu se prve knjige, tolerancija je rezultat nezainteresiranosti, kreativnost se kompenzira reciklažom. *Štednja, Horacije, štednja!*

Bojim se vizionara s lećama, boraca s vjetrenjačama koji imaju tvrtku za remont, revolucionara u slobodno vrijeme i generala bez zvjezdica. Grozim se igrača s klupe, "mojih čovjeka", nepismenih učitelja, Prometeja na odvikavanju, zahrđalih metaka, akrobata na sigurnom, prijelaznih faza, soka bez šećera, ruke u džepu. Dosta mi je "istočne mudrosti" i "zapadne filozofije", visokih nosova i niskih strasti, maminih sinova i tatinih poslova.

Uživajmo u besmislici, braćo i sestre. Wellness centri stižu i na periferiju, spasit će nas emocionalna inteligencija, za sve drugo tu je Mastercard. U slučaju

krize dišite duboko, samopomoć stiže uz pomoć priručnika – svladajte brzim čitanjem, dosegnete kozmičku svijest, očistite karmu, bacite grah, zagrlite majku zemlju i problemi su prošlost – jer vi to zaslužujete.

Pitao tako jednom jednog vrli pitac neki: A kto je ta šta je ta da proštiš, Gdje li je ta, Odakle je ta...

Dok jedni skupljaju plastične boce, a drugi idu na plastične operacije, očito je da je društvo naučilo sve o održivom razvoju.

Potaknite potomke na odgovornost – objasnite im da djeca u Africi nemaju ni omot od Playstationa. Pokažite solidarnost s onima koji stoje u redu za kruh – stanite u red za iPhone. Uostalom, Oprah će već smisliti nešto, a do tada – neka jedu kolače.

Moral radi drugih jednako je vrijedan kao i puška radi Jupitera. Lakše ćemo podnijeti laž nego sramotu. Temperaturu liječimo da se ne ugrije soba, ne da nekom bude bolje.

Sanjam društvo... kojem nije svejedno, u kojem pravo znači i obvezu, a čast brigu (ako druge ne razumijete, možda se jednostavno ne trudite dovoljno?). Društvo koje ima veću odgovornost prema istini, bez proklamiranja, bez indoktriniranja, bez malih slova i dodataka. Društvo u kojem mogu biti naglas svoj! Zar niste umorni od imitacija? Niste umorni od imitacija, zar? Umorni od imitacija, zar niste?

*- Informacije, izvolite.
- Ανδρωπων ζητώ*

Ljudska leđa nisu anatomske prilagođena da budu ljestve! Životi se ne prekidaju nego osmišljavaju! Ako padnem nitko neće misliti da si narastao. Probaj okolo. Kroz jednu točku prolazi bezbroj pravaca. Ima dovoljno mjesta za oboje.

Dopusti mi da budem slab. Možda vučem svoj kriptonit, ali bit ću dobar. Više me odgojilo jedno “nema veze” nego stotine “nemoj”.

Ima još nade za nas pustolove. Dok se drugi vrte u krug mi igramo ringe-ringe-raja. Okreni se i stani kraj mene. Nemaš vremena? Dođi, prekoračit ćemo Greenwich. Moramo li baš sve ove godine? U džepu će uvijek biti mjesta za još malo praznine. Pogledate ljljane!

Mehr Licht!

Siguran sam da ulja još ima. Luč je u nama. Približite se, dostajat će! Samo, imajte na umu – i mrak se širi brzinom svjetlosti!

I have a dream!

Martine, probudi se!